

ת"פ 61659/01/20 - מדינת ישראל נגד שמואל בלולו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 61659-01-20 מדינת ישראל נ' בלולו

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יפית דרי
פרקליטות מחוז תל-אביב (פלילי)
נגד
הנאשם: שמואל בלולו
ע"י ב"כ עו"ד שני מורן

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע לפניי - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיוני בעיקרו - בעבירות של **גידול סמים מסוכנים**, לפי הוראות סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים המסוכנים), **והחזקת חצרים**, לפי הוראות סעיף 9(א) יחד עם סעיף 9(ב) לפקודת הסמים המסוכנים.
2. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען, בתמצית, כלהלן:
 - הנאשם הוא הבעלים של נגרייה באזור התעשייה בחולון. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה הקים הנאשם בנגרייה מעבדה לגידול סמים מסוכנים, מסוג קנבוס, בה התקין ציוד שכלל 17 מנורות, מפוח, 3 מאווררים, מערכת השקיה, שני מזגנים ו-19 שנאים חשמליים.
 - ביום 19.01.20 החזיק הנאשם במעבדה 290 שתילים של סמים מסוכנים מסוג קנבוס, במשקל כולל של 30 ק"ג נטו.
 - שווי קנבוס הוא 45,000 ₪ לק"ג. בהתאם, שווי הסם שנתפס במעבדה הוא 1,350,000 ₪.
3. במסגרת הדיונים המקדמיים הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שהוגש לפניי גם בכתב, שעיקרו כלהלן:

במישור הדיוני - הוגש כתב האישום המתוקן, בו תוקן לקולה משקל הסמים המסוכנים, שנתפסו במעבדה, ובהתאם הופחת שווי הסמים שנתפסו. הוסכם כי בטעונים לעונש לא יחרגו הצדדים מעובדות כתב האישום המתוקן, פרט לטיעון ב"כ הנאשם בדבר חלקו של אחר במעורבות בביצוע העבירות כעולה מחומרי החקירה.

במישור המהותי - הוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף לשליחת הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת

תסקיר בעניינו. הובהר כי אין הסכמות לעניין העונש וכל צד יטען כדרכו. עם זאת הוסכם, כתחליף לבקשת חילוט הנגרייה שבכתב האישום המקורי, לטעון להשתת קנס כספי בסכום של 30,000 ₪. זאת, בנוסף לחילוט הצידוד שנתפס בנגרייה (ר' בפרוטוקול, עמ' 2 שורה 14 ואילך).

4. הנאשם הודה בעובדות בכתב האישום המתוקן, הורשע בעבירות בהן הואשם כאמור בפסקה 1 דלעיל והוכרז כסוחר סמים (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 25). בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על עריכת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

ב. עיקר תסקירי שירות המבחן:

5. בתסקיר שירות המבחן (מיום 08.03.21) עמד שירות המבחן, בהרחבה, על נסיבות חייו של הנאשם. כאן רק יציין, בתמצית, כי הנאשם, אלמן יליד שנת 1975 (בן 46 שנים כיום), מתגורר עם שני ילדיו (בני 17 ו-21) ואחייניתו בנס ציונה. הנאשם השלים 12 שנות לימוד במגמת נגרות, ללא תעודת בגרות, ומגיל 19 החל לעבוד בתחום באופן עצמאי. בשנת 1994 גויס הנאשם לשירות צבאי, אך נעדר מן השירות ובהמשך פוטר ממנו בשל אי התאמה. הנאשם הביע בפני שירות המבחן את חרטתו על כך שלא השלים את שירותו הצבאי. הנאשם מסר כי הנגרייה נמצאת בבעלותו מזה כ-25 שנים, תיאר את יכולותיו וכישוריו בתחום הנגרות וכן את חשיבות עבודתו בחייו ומשמעותה.

6. לאחר מות אשתו נישא הנאשם בשנית, ובעקבות סכסוך כספי עם אשתו השנייה, לאחר גירושיהם, צבר חובות כבדים. הנאשם תיאר תחושות ייאוש וחוסר אונים שחש, לאחר שנדרש למכור את דירתו על מנת לשלם את חובותיו. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הגם שבד בבד מסר כי ביצוע העבירות נעשה בעזרת שותף, אשר סייע לו בחשיבה ובתכנון. עוד טען הנאשם כי ביצע את העבירות על רקע חובותיו שהצטברו, כפתרון קל ומהיר מבלי שלקח בחשבון את ההשלכות האישיות, המשפחתיות והחברתיות שלצדן. הנאשם תאר חרטה על ביצוע העבירות, צער ואכזבה מהתנהגותו ובחירותיו, תוך שביטא חשש מפגיעה בעסקו אם יושת עליו עונש מאסר בפועל, ולו לנשיאה בדרך של עבודות שירות. הנאשם לא הביע בפני שירות המבחן נזקקות טיפולית, אך ציין כי הוא מוכן לשתף פעולה עם השירות.

7. שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון והסיכוי בעניינו של הנאשם. מחד גיסא ציין השירות את התרשמותו, שלפיה במצבי משבר מתקשה הנאשם לפעול באופן מסתגל, וכפי שנראה מביצוע העבירות דנא פונה לפתרון קל ומהיר. מאידך התרשם שירות המבחן כי מדובר בנאשם שאינו בעל קווי אישיות עברייניים או התמכרותיים, המנהל אורח חיים חיובי ויציב. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן להשית ענישה שיקומית, אשר תכלול ענישה קונקרטית לצד שילוב הנאשם בטיפול שיהא בו כדי להפחית את הסיכון להישנות עבירות נוספות מצדו. בסופו של דבר - ועל אף חומרת העבירות - המליץ שירות המבחן על ענישה מקלה מאוד, של מאסר מותנה, של"צ בהיקף של 250 שעות וצו מבחן, תוך שציין כי מאסר בפועל עלול להגביר את מצוקתו הכלכלית של הנאשם.

8. בתסקיר המשלים (מיום 12.10.21) תוארה השתלבותו של הנאשם בהליך טיפולי-קבוצתי במסגרת שירות המבחן. צוין כי הנאשם נוטל חלק פעיל בקבוצה, מתמיד בהגעתו לפגישות ומפיק תועלת מההליך. שירות המבחן התרשם כי השתתפות הנאשם בטיפול תסייע בצמצום הסיכון לחזרתו להתנהגות עוברת חוק. שירות המבחן חזר אפוא על המלצותיו להשתת ענישה מקלה, הגם שהפעם המליץ על של"צ בהיקף של 300 שעות.

ג. עיקר הראיות לקביעת העונש:

9. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לקביעת העונש. להבדיל, מטעם ההגנה העידו בתו וחמותו של הנאשם (אם אשתו המנוחה). הבת סיפרה על קורות המשפחה מאז פטירת אמה בעת שהיא (הבת) היתה בת 8 שנים בלבד. כפי דבריה, הנאשם לא ויתר עליה ועל אחיה, לא שלח אותם לפנימיות, ודאג לכל מחסורם. עוד סיפרה הבת כי נישואיו השניים של הנאשם הובילו לגירושין מכוערים ולהסתבכות כספית. לדבריה, לאחר מעצרו של הנאשם בגין תיק זה עבר הנאשם שינוי מהותי בהתנהגותו ובהתנהלותו ופתח דף חדש בחייו.
10. החמות העידה כי היא מכירה את הנאשם מאז שהיה בן 19 שנים, והוא עבירה כבן יקר ואהוב. החמות הפליגה בשבחי הנאשם, כאשר לדבריה העבירות דנא "זה לא הוא" (בפרוטוקול, עמ' 5 שורה 17). עוד פנתה לרחמי בית המשפט, בתחינה להקלה בדינו של הנאשם.

ד. עיקר טיעוני הצדדים:

11. במסגרת טיעוניה לעונש חזרה ב"כ המאשימה על עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, תוך הדגשת נסיבות החומרה שבביצוע העבירות: הנאשם הקים בנגרייה שבבעלותו מעבדה לגידול ולייצור סמים מסוכנים מסוג קנבוס, בה גידל 290 שתילים ובהם 30 ק"ג נטו סמים מסוכנים. ב"כ המאשימה הטעימה כי מדובר במעבדה משוכללת מאוד, שרק הציוד שהתקין הנאשם בה שוויו עשרות אלפי ₪. עוד הוסיפה ב"כ המאשימה כי לאור הנסיבות שפורטו על ידי משפחתו של הנאשם הסכימה המאשימה להקלה מהותית, לפנים משורת הדין, בכך שלא עתרה לחילוט הנגרייה אלא רק להשתתף קנס כספי בסך של 30,000 ₪.
12. ב"כ המאשימה ציינה - תוך הפנייה לפסיקה - כי מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים קובעת, ככלל, מתחם עונש הולם שבין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל. עוד הוסיפה, כי גם בהתקיים שיקולי שיקום גזרו בתי המשפט עונשי מאסר לנשיאה מאחורי סורג ובריה (ר' למשל לאחרונה ת"פ 52209-01-20 מדינת ישראל נ' פפו (11.10.21)), ועתרה לקביעת מתחם עונש הולם דומה.
13. נוכח הנסיבות הנ"ל טענה ב"כ המאשימה כי המלצות שירות המבחן אינן עולות בקנה אחד עם חומרת העבירות, בפרט נוכח הנסיבות הלא חיוביות המצוינות בתסקירים. עוד הדגישה ב"כ המאשימה כי בפני שירות המבחן טען הנאשם שביצע את העבירות בסיוע שותף, בעוד שבחקירותיו במשטרה מסר כי ביצע את העבירות לבדו והאדם הנוסף שנכח במקום אינו קשור לעבירות.
14. עם זאת, נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם והליך שיקומי אותו הוא עובר - הגם שראשוני בלבד - הסכימה ב"כ המאשימה כי יש מקום לחריגה מסוימת לכף קולה ממתחם העונש ההולם לו טענה ולהסתפקות בעונש של מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים, בצירוף ענישה נלווית של מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה בפועל, קנס כספי כמסכם (לטובת קרן החילוט) וחילוט הציוד שנתפס במעבדה.
15. ב"כ הנאשם, מצידה, טענה כי מנעד הענישה בכגון דא הוא רחב, וקיימים מקרים בהם בתי המשפט הסתפקו בענישה שיקומית, כעולה מאסמכתאות שאליהן הפנתה. ב"כ הנאשם הרחיבה מאוד בתיאור נסיבותיו האישיות של הנאשם והקשיים שחווה, בעיקר לאחר מות אשתו הראשונה, והמצוקה הכלכלית החמורה אליה נקלע בעקבות גירושיו מאשתו השנייה. בהקשר זה הפנתה ב"כ הנאשם לפירוש

חובות הנאשם בהוצאה לפועל (1/ס) וכן להזמנות עבודה שקיבל בחודשים האחרונים, המלמדות על כך שמדובר באדם עובד ויצרני (2/ס).

16. ב"כ הנאשם עמדה על הנסיבות החיוביות העולות מתסקירי שירות המבחן ובמיוחד על ההליך השיקומי בו שולב הנאשם. ב"כ הנאשם ערה לכך שהנאשם ביצע את העבירות על רקע כלכלי, אך לשיטתה לא מדובר בבצע כסף - לצורך חיי מותרות - אלא באדם שעמד בתחתית הסולם הכלכלי והיה צריך לגדל את שני ילדיו. אשר לחלקו של האחר הפנתה ב"כ הנאשם לכך שבהסדר הטיעון הוסכם שההגנה תוכל לטעון בעניין זה. ב"כ הנאשם ערה לכך שבחקירתו במשטרה טען הנאשם שהוא ורק הוא ביצע את העבירות, אך לשיטתה אין להתעלם מכך שהאחר - שעליו נתפס מפתח של המעבדה - לא הועמד לדין, למרות שלגישתה היה מקום לכך.

17. עוד ציינה ב"כ הנאשם כי בהסכמות שהושגו בהתייחס לענישה הכלכלית, חלף חילוט המעבדה, לא היתה משום הקלה משמעותית, שכן הנגרייה אינה רשומה על שמו של הנאשם אלא על שם ילדיו. מכל מקום חזרה ב"כ הנאשם ועתרה, במקרה זה, לאימוץ המלצות שירות המבחן ולהסתפקות בענישה שיקומית.

18. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: **"אני מצטער ומביע חרטה על מה שעשיתי. כל מה שהיה זה היה ממקום מאוד נמוך בחיים. מה שהיה היה. היום אני במקום אחר בחיים..."** (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 17 ואילך).

ה. קביעת מתחם העונש ההולם:

19. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיני הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. עוד יתחשב בית המשפט, בהקשר זה, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

20. הפסיקה חזרה ועמדה על חומרתן הרבה של עבירות הסמים, הן בשל הסכנה הנשקפת לבריאות הציבור מצריכתם של סמים מסוכנים והן בשל היותן גורם "מחולל פשיעה", דהיינו: גורם הכרוך או אף עומד ביסוד ביצוען של עבירות רבות אחרות. ברי אפוא כי ביצוען של עבירות סמים פוגע, ובמידה משמעותית, בערכים החברתיים של ההגנה על שלום הציבור ועל בריאותו מפני הנזקים הישירים והעקיפים, אשר נגרמים עקב השימוש בסמים מסוכנים. מידת הפגיעה בערכים החברתיים האמורים היא גדולה במיוחד כאשר מדובר בהקמת מעבדות לגידול ולייצור סמים, שכן מעבדות כאלה מאפשרות ייצור סמים בהיקפים משמעותיים.

21. למרבה הצער, אף אנשים נורמטיביים העובדים למחייתם, וללא כל הסתבכות קודמת עם החוק בעברם, מתפתים לעיתים להקמתן של מעבדות לגידול וייצור סמים מסוכנים מתוך ציפייה לרווח כספי קל ומהיר (ר' לאחרונה ת"פ (שלום ת"א) 59811-06-20 **מדינת ישראל נ' קושנר** (20.10.2021)). השווה גם ע"פ 2596/18 **זנזורי נ' מדינת ישראל** (12.08.2018), בפסקה 8 לפסק הדין). המקרה שלפנינו איננו יוצא דופן בהקשר זה, שכן הנאשם ציין במפורש כי פנה להקמת המעבדה כפתרון קל ומהיר לחובותיו, מבלי שלקח בחשבון את ההשלכות האישיות, המשפחתיות והחברתיות הנובעות מביצוע העבירות. יוטעם, כי אין לקבל את האבחנה שביקשה ב"כ הנאשם ליצור בין מקרה שבו העבירות

מבוצעות לצורך כיסוי חובות לבין מקרה שבו העבירות מבוצעות לצורך התעשרות, שכן בשני המקרים מדובר בבצע כסף ובנכונות להשיגו בדרכים לא חוקיות, ופשיטא שמי שפונה למעשי עבירה על מנת להשיג כספים צריך לשאת עונש בהתאם.

22. עוד יש להתייחס כאן לטיעון, אם גם המרומז, של אכיפה בדרגית כנגד הנאשם בהשוואה לעניינו של האחר. אכן, הפסיקה קובעת כי אכיפה בדרגית עשויה להשפיע - במקרים המתאימים - גם על קביעת מתחם העונש ההולם. ואולם, במקרה דנא התנהלותו של הנאשם אינה יכולה להצדיק התחשבות כלשהי לקולה בגין טיעון זה. ואבאר. הנאשם טען כאמור בפני שירות המבחן כי האחר היה שותף לעבירות, שסייע לו בחשיבה ובתכנון. דא עקא, שבמהלך חקירת המשטרה הסיר הנאשם כל אחריות מהאחר, וטען כי הוא ורק הוא ביצע את העבירות. ברי, כי נאשם אינו יכול למסור במשטרה גרסה - לפי טענתו שבדיעבד כוזבת - בה הוא מנקה את שותפו מכל אחריות ולאחר מכן, בעת שהוא נדרש ליתן את הדין על מעשיו, להלין על כך שהשותף לא הועמד לדין.

23. המקרה שלפנינו דומה בנסיבותיו לעניין **קושנר** הנ"ל. כמות הסמים שם היתה אמנם גדולה יותר, אך מספר השתילים קטן בהרבה. במקרה דנא אף מוסכם, כפי שנטען בעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, כי שווי הסמים שנתפסו היה 1,350,000 ₪. אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל (השווה גם לפסיקה הנ"ל, אליה הפנתה ב"כ המאשימה, וכן לע"פ 2194/14 **בן שמעון נ' מדינת ישראל** (10.09.2014)).

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ואפשרות החריגה הימנע:

24. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

25. אשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם אין הרשעות קודמות או מאוחרות לעבירה שלפניי. מדובר, כמובן, בנסיבה משמעותית לקולת העונש.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע בנאשם ובאפשרותו להתפרנס למחייתו ולדאוג למשפחתו, ויש להתחשב בהיבט זה.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ונטל אחריות על מעשיו, ומדובר בנסיבה מהותית לקולת העונש.

נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - לנאשם, יליד שנת 1975 (בן 46 שנים כיום), נסיבות חיים לא פשוטות, כפי שתוארו בתסקירי שירות המבחן ובטיעוני ההגנה. עם זאת, לא מדובר בנסיבות קיצוניות או חריגות באופן יוצא דופן.

26. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד כי במקרה זה ניתן להסתפק בענישה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. בנוסף, כידוע, בית המשפט רשאי לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום, והכל כאמור בהוראות סעיף 40ד לחוק העונשין, תשל"ז-1977. הנאשם דנא אכן משתתף בהליך טיפולי, וגם ב"כ המאשימה הסכימה בהגנותה כי יש מקום לחרוג בעניינו, משיקולי

שיקום, ממתחם העונש ההולם. עם זאת, ההתחשבות בהליך השיקום צריכה להיות מדודה, שכן מדובר במקרה חמור שעל פני הדברים ובהתאם למדיניות הענישה הנהוגה נדרש לעונש של מאסר בפועל לנשיאה מאחורי סורג וברית. נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כמו גם הליך השיקום בו הוא משתתף, אינם כאלה המצדיקים או מאפשרים חריגה ניכרת ממתחם העונש ההולם.

27. לבסוף יש להתייחס לעתירת ב"כ המאשימה לפסילת רישיון נהיגה בפועל, עתירה שככלל היא ראויה ונדרשת בהתאם להוראות הדין. ואולם, נוכח מכלול הנסיבות - כמו גם המאסר בפועל הנגזר בזה על הנאשם, ועל מנת למנוע פגיעה נוספת בו - ניתן במקרה זה להסתפק בפסילה מותנית. עוד יצוין, כי הצדדים הסכימו לעניין הטיעון לענישה הכלכלית, ובנסיבות העניין אין מקום לסטות מהסכמה זו.

ז. סוף דבר:

28. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר שייקבע שירות בתי הסוהר, ביום 13.02.22 עד השעה 10:00.

ב"כ הנאשם תתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, על מנת להבטיח עריכת "מיון מוקדם" לנאשם אשר יקל על קליטתו בבית הסוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה לפי הוראות פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

(ג) קנס בסך של 30,000 ₪, או חודשיים מאסר תמורתו, שישולם לטובת קרן החילוט.

הקנס ישולם ב-30 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.03.22 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ד) פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 4 חודשים על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר לא יעבור הנאשם עבירה מהעבירות המנויות בפקודת הסמים המסוכנים.

(ה) חילוט הצידוד שנתפס במעבדה, כאמור בבקשת החילוט שבסיפא לכתב האישום המתוקן.

ככל שנותר בתיק בית המשפט - או בתיקים קשורים - פיקדון שהופקד מטעם הנאשם, בהסכמת ההגנה הוא יחולט לטובת תשלום הקנס, כאשר הנאשם יידרש לשלם רק את יתרת הסכום שתיוותר.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה. הסמים יושמדו.

הטלפון הנייד שנתפס ברשות הנאשם יושב לו או למי מטעמו.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ו טבת תשפ"ב, 30 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.